

Unii sunt inteligenți cu cifrele, alții cu mâinile, alții cu natura etc. Sunt opt feluri în care putem fi inteligenți – susține psihologul Howard Gardner. Una dintre formele cele mai seducătoare de inteligență este cea muzicală. Și aici nu e vorba doar de a simți și reda muzica, ci și de a folosi ritmul, tonul, armonia vocii atunci când comunicăm. Sau, altfel spus, nu e muzică mai complexă și mai mișcătoare decât însăși vorbirea.

Nu știu de ce povestitorul o face mereu pe vulpe să pară posesoarea cea mai abilă a glasului cald și atât de convingător. Vocea ei îl lasă pe urs fără coadă și pe corb fără cașcaval. Și impresia mea este că nu doar vocea o face pe roșcată să obțină ce vrea și când vrea, ci și modul în care frazează. Cei care au urmărit-o cu atenție în întâlnirea cu nefericitul corb au scris apoi teoria psihologiei inverse.

Eu cred însă, că, în timp, vulpea și-a dezvoltat și spiritul comunitar și când a fost să ia chip de femeie a devenit Șeherezada. Și așa frumos a reușit ea apoi să cruțe viețile fecioarelor din regatul persan și să convingă cel mai neînduplecat bărbat că femeile pot fi fidele. Și-a folosit doar vocea.

Știu că au ajutat-o cele o mie și una de povești, dar oricâți scriitori ar fi avut pe lângă ea, nimic nu ar fi salvat-o dacă nu știa când să tacă și când să reînceapă să povestească; dacă din tonul vocii ei nu simțea regele acțiunea, suspansul, erotismul sau noua poveste anticipată de finalul celei încă neterminate. Cuceritor umorul Șeherezadei. Ironiza așa cald marea îngrijorare masculină sau spunea aceeași poveste schimbând finalul dramatic într-unul amuzant.

Copiii Șeherezadei au moștenit harul mamei și-i mai auzi câteodată. Au voci calde sau bine timbrate, te învăluie sau te țin în suspans, îți induc transa sau măcar îți dau sugestii de bine.